

чести, ако иде да посѣти единъ селянкѣ; но като ся бѣше притѣснила душата ѝ отъ меланхолиѣ, тя рѣши да отиде да прѣкара нѣколко дни въ полѣто за да си пооттуши. Искѣ прочее дозволеніе за туй отъ царя. който ѝ дозволи на драго сърдце, защото си мислеше, че щеше да ся избави отъ неѣ баремъ за нѣколко врѣме. Тя стигна надвечерь въ земѣтъ на Чьрвенкѣ, и видѣ отдалѣчь прѣдъ вратѣтъ много овчари и овчаркы, които играехѣ и ся веселехѣ отъ сѣ сърдце. „Жалко, рече царицата като въздѣхна, камо онуй врѣме дѣто ся и азъ веселехъ като тѣзи хорица? Тука нема никой, който да противоговори.“ Като токо ся изяви тя, сестра ѝ притърча да ѣ прѣгърне. Тя имаше толко благодаренъ изглѣдъ, и бѣше ся толко огоила, щото, като ѣ видѣ царицата заплака. Чьрвенка ся бѣше оженила за единъ селянинъ, който немаше имотъ; но той ся подѣщаше секога че жена му бѣше му дала сичко що имаше, и искаше, чрѣзь послужливъ начинъ, да ѝ покаже своѣтъ признателность. Чьрвенка немаше много служители; но гы обичаше, като че бѣхѣ нейны чедѣ, и гы добрѣ надглѣдваше. А и сичкытъ нейны съѣди ѣ обичахѣ и ся стараехѣ да ѝ дадѣтъ на туй доказателство. Тя немаше много пары; но немаше и нуждѣ отъ тѣхъ; защото отъ земѣтъ си събираше жито, вѣно и дървено масло. Нейното стадо ѝ снабдѣваше млѣко, отъ което правеше масло и сиренѣ. Тя прѣдеше вълнѣтъ отъ овцытъ си за да прави дрѣхы както за себе си, тѣй и за мѣжа си и за двѣтъ си дѣца, що имаше. Тя ся проминваше най-добрѣ, и вечеръ когато врѣмето за работѣ минеше, тя ся увеселяваше съ секаквы игры. „Жалко! извика царицата, вѣлшебницата ми подари лошъ даръ като ми даде царскѣ коронѣ. Не